

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 10Csp/133/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119210870  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119210870.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: M. E., G.. XX.XX.XXXX, K. P. X, XXX XX O. G. Z., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 591,36 Eur s príslušenstvom a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietá.

II. Žalovaný má vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.2.2013, v Obchodných podmienkach v článku 7. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie bod 7.3., v znení: „ Platby od dlžníka sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa sadzobníka poplatkov , úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 18.06.2019 žiadala, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 591,36 Eur spolu s úrokom z omeškania a zároveň určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere zo dňa 15.02.2013 v Obchodných podmienkach v článku 7 bod 7.3 v znení: Platby od dlžníka sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila dňa 15.02.2013 Zmluvu o úvere - pôžička na bývanie číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 4.000 Eur s mesačnou splátkou 88,95 Eur. Žalobkyňa je toho názoru, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a) druh spotrebiteľského úveru, náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy, rozlíšenie splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k), ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný

a bez poplatkov. Pri poskytnutom úvere 4.000 Eur sa žalovaný na jej úkor obohatil o sumu 591,3 Eur, keďže mu poukázala platby vo výške 4.591,36 Eur. Zároveň, zmluvná podmienka uvedená v zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jej platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a to bez ohľadu na jej vôľu. Toto ustanovenie v zmluve zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným pokiaľ ide o započítavanie jej platieb na predmetný úver. Táto podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 16.07.2019, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, Uviedol, že úverový účet žalobkyne u žalovaného bol zrušený ku dňu 5. septembra 2014. Dňa 5. septembra 2017 uplynula objektívna premlčacia doba. Žalobca žalobu na súd doručil dňa 18.06.2019, takmer 2 roky potom, ako uplynula objektívna premlčacia doba. Zároveň žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Na určení neprijateľnej podmienky zaniknutého zmluvného vzťahu nie je žiaden naliehavý právny záujem. Žalobkyňa ani nepreukázala, aký naliehavý záujem a akú neprijateľnosť voči ním uvádzaná zmluvná podmienka mala spôsobovať.

3. Z tohto dôvodu žiadal žalovaný žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 05.02.2013 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom uzatvorená Zmluva o úvere - pôžička na bývanie, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 4.000 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačnej splátke vo výške 88,95 Eur, pri úrokovej sadzbe 8,9 % ročne, RPMN predstavovalo 11,63%, prvá splátka bola splatná dňom 25. marca 2013 a termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 25.02.2018.

6. Z predloženého výpisu z účtu pre súd vyplynulo, že žalovaná titulom poskytnutého úveru zaplatila žalovanému sumu 4.591,36 Eur.

7. Podľa predložených Obchodných podmienok pre úver, pôžička na bývanie článku 7 bod 7.3, platby o dlžníka sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bol platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči dlžníkovi sa platby dlžníka započítavajú najskôr na pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Ak je dlžník majiteľom účtu, príp. spoludisponentom účtu vedeného bankou, podpisom návrhu udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov t tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítavať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči dlžníkovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam dlžníka voči banke. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek príkaz dlžníka vo vzťahu k týmto prostriedkom, či inak neumožniť dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte dlžníka, na čo ju dlžník týmto splnomocňuje.

8. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 28. mája 2019 vyplýva, že týmto dňom toto združenie informovalo žalobkyňu, že jej veriteľ poskytol úver vo výške 4.000 Eur, z ktorého zaplatila sumu 4.591,36 Eur. Zároveň bola informovaná, že jej vznikol nárok na bezdôvodné obohatenie v sume 591,36 Eur z dôvodu nedostatkov náležitosti zmluvy o úvere.

9. Na súdom nariadenom pojednávaní dňa 19.02.2020 právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na písomné vyhotovenie žaloby. Mal za to, že zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti. Žiadal rozhodnúť v zmysle žalobného petitu.

10. Prítomný právny zástupca žalovaného zotrval na vznesenej námietke premlčania, žalobu z tohto dôvodu žiadal zamietnuť v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a rovnako aj v časti o určení neprijateľných zmluvných podmienok, a to z dôvodu, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na takomto určení.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

12. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že Zmluva o úvere - pôžička na bývanie uzatvorená dňa 05.02.2013 medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom má charakter spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 4.000 Eur. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že žalobkyňa titulom poskytnutého úveru uhradila sumu vo výške 4.591,36 Eur. Rozdiel vo výške 591,36 Eur žiadala vydať titulom bezdôvodného obohatenia, pričom zotrvala na právnej argumentácii o nedostatku náležitosti Zmluvy o úvere zo dňa 05.02.2013. Vo svojom písomnom podaní žalovaný, ale aj cestou svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 19.02.2020 vzniesol námietku premlčania, ktorou sa súd prioritne musel zaoberať, pričom súd je toho názoru, že námietka premlčania vznesená žalovaným je v celom rozsahu dôvodná.

13. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol ukončený ku dňu 5. septembra 2014. Žaloba bola na súd doručená dňa 18.06.2019.

14. Súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 7Cdo/327/2017, podľa ktorého subjektívna premlčacia doba je limitovaná objektívnou premlčacou dobou a najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna, ktorá je dvojočná a objektívna trojočná, respektíve desaťročná. Ich začiatok je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé, čo do svojho plynutia jeho začiatku aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 11/2016, ktorý skonštatoval nadmernú opateru spotrebiteľovi niektorými súdmi Slovenskej republiky súd uvádza, že spotrebiteľské právo je zaiste súčasťou vytvárania spoločenskej kohézie, ale aktuálna právna úprava svojou zjednodušujúcou priamočiarosťou vykazuje asymetriu, pretože všetkých dodávateľov stavia akoby na stranu tých zlých a spotrebiteľov na stranu tých ublížených. Podľa poznatkov zo súdnej praxe však právna úprava svojím nastavením spôsobuje aj to, že často najneaktívnejším dlžníkom, spotrebiteľom poskytne pomoc, zatiaľ čo ty zodpovednejší sa často na pojednávanie dostavia a dlh uznajú, čo podľa procesného práva vedie automaticky k vyhovneniu žalobe rozsudkom pre uznanie.

15. Podľa právneho názoru vyjadreného v rozsudku Krajského súdu v Prešove spisová značka 25Co/84/2018-182 zo dňa 11. apríla 2019, Krajský súd k začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby uviedol nasledujúce: „Odvolací súd konštatuje, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne s tým, že tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojočná, objektívna premlčacia doba je buď trojočná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanom prípade je rozhodujúcou otázkou, kedy začala plynúť subjektívna dvojočná premlčacia doba. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získa. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a

rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobkyňa pri riadnej starostlivosti musela alebo mohla dozvedieť, že na jej úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedela. V danom prípade tak pri posudzovaní vedomosti žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, treba z hľadiska § 107 ods. 1 OZ vychádzať zo dňa (dní), kedy žalobkyňa splatila žalovanému úver, z ktorého požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia pozostávajúceho zo splatených úrokov a poplatkov, a to bez ohľadu na skutočnosť, či žalobkyňa skutočne vedela o prípadnej neplatnosti zmluvy o úvere v časti poplatkov a úrokov a o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohacuje. Odvolací súd vychádzal z vyššie uvedeného a dospel k záveru, že žalobkyňa začala plynúť dvojočná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ od času, ako uhradila poslednú splátku žalovanému, teda odo dňa 11.09.2014, pričom nepochybne už týmto okamihom boli žalobkyňi známe všetky skutkové okolnosti potrebné na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. komu plnila a v akej výške, pričom žalobkyňa svoj nárok uplatnila na súde až po uplynutí premlčacej doby. Keďže žalovaný v priebehu konania právne relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania, odvolací súd sa s tým v celom rozsahu stotožnil.“

16. Súd sa s týmto názorom KS v Prešove v citovanom rozhodnutí sp. zn. 25Co/84/2018 v celom rozsahu stotožňuje. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol ukončený ku dňu 5. septembra 2014. Podľa názoru súdu je nárok žalobkyne z tohto dôvodu v zmysle príslušného právneho názoru premlčaný jednak v dvojočnej subjektívnej premlčacej dobe podľa názoru odvolacieho súdu, ale jednak aj v trojočnej objektívnej premlčacej dobe, ktorá uplynula dňom 5. septembra 2017, pričom žalobný návrh na súd bol doručený až dňa 18.06.2019, t. j. po uplynutí dvojočnej subjektívnej a rovnako aj trojočnej objektívnej premlčacej doby.

17. Z tohto dôvodu žalobu žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného zamietol.

18. Súdu však nedá reagovať na prednes právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 19.02.2020, ktorý bez bližšieho zdôvodnenia konštatoval potrebu súdu aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu bez uvedenia bližších skutkových okolností. V súlade s prednesenou argumentáciou právneho zástupcu žalobkyne prednesenej na pojednávaní, súd poukazuje na právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/84/2018 zo dňa 11. apríla 2019, kde odvolací súd poukázal na právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval: „Dovolací súd konštatuje, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôže bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Ako už bolo vyššie uvedené, v predmetnom prípade je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu lehotu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne právne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ. Iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Až po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné pristúpiť ku skúmaniu zavinenia veriteľa, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Žalobca musí preukázať, že v čase kedy došlo k obohateniu, mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na jeho úkor. V prípade nepreukázania úmyslu žalovaného musí byť aplikovaná všeobecná trojočná objektívna lehota. Zároveň dovolací súd podotýka, že v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektné a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky).“ Odvolací súd tak uviedol, že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, resp. jeho vedomosť o tom, že viaceré jeho nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv súdom vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté spotrebiteľom považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že napriek tvrdeniam v žalobe, žalobkyňa nepreukázala úmysel žalovaného sa na jej úkor bezdôvodne obohatiť, a teda neboli splnené podmienky pre aplikáciu desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

19. Z tohto úspešne vznesenej námietky premlčania žalovaným, súd žalobu žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

20. O trovách konania súd rozhodol samostatným výrokom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola neúspešná, z tohto dôvodu súd rozhodol o nároku žalovaného vo vzťahu k žalobkyni v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov, ďalej zväžiť, či neúspech nebol len v nepatrnnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11.10.2012 sp. zn. 3Mcd0/11/2011).

22. Ako druhým žalobným petitom sa súd zaoberal návrhom žalobkyne, aby súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v článku 7, 7.3 Obchodných podmienok za neprijateľnú.

23. Podľa článku 7 bod 7.3 Obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie, platby o dlžníka sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bol platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa sadzovníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči dlžníkovi sa platby dlžníka započítavajú najskôr na pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Ak je dlžník majiteľom účtu, príp. spoludisponentom účtu vedeného bankou, podpisom návrhu udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov t tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči dlžníkovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam dlžníka voči banke. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek príkaz dlžníka vo vzťahu k týmto prostriedkom, či inak neumožniť dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte dlžníka, na čo ju dlžník týmto splnomocňuje.

24. Súd sa s právnou argumentáciou žalobkyne v tejto časti v celom rozsahu stotožňuje, pričom poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove spisová značka 20Co/144/2014 zo dňa 28. apríla 2015, v ktorom odvolací súd uviedol nasledujúce: Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa, a to plniť dlh sťažuje, ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročenie, a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúmanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore s § 54 ods. 1 v spojení s § 33 Občianskeho zákonníka.

25. Podľa názoru Krajského súdu v Prešove spisová značka 6Co/161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení. Z hľadiska zásad, na ktorých stoja občianskoprávne vzťahy a ich povahy, sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítať na istinu a až potom na úroky v prípade, ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo v zmluve si poskytovateľ priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nemala možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na vysoké úroky a až potom na istinu. Zákonodarca preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávných vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna norma. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS. 55/2001 - 19 zo dňa 24.02.2011, kde Ústavný súd uviedol, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa názoru súdu, ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenia zmluvy vedúce k opísanému

stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznalému spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné zmluvné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Žalobca musí počítať s tým, že nárokom majúcich svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/39/2011 - 86 zo dňa 20. septembra 2011).

27. Z vyššie uvedeného dôvodu tak súd žalobe žalobkyne v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v celom rozsahu vyhovel.

28. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu úspešná, z tohto dôvodu jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 CSP.

### **Poučenie:**

**P o u č e n i e:** Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.